

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ไปที่ไหนให้เย็นไปซิ

เราแก่เท่าไรยิ่งลำบากมากนะทุกวันนี้ ลำบากมากที่สุดทีเดียว ไม่มีเวลาว่างเลย เทศน์นี่ละสำคัญมาก ไปที่ไหนมีแต่เทศน์ตลอดเวลา เทศน์นี่เหนื่อยนะไม่ใช่ธรรมดา ถ้าอยู่ในวัดนี้ก็ออกมาไม่ได้ ต้องปิดประตูตีหมา ซี่แตกอยู่ในห้องไปไหนไม่ได้ ออกมานี้มันร้อนเอา มาไม่ได้นะ ต้องออกมาตอนเย็นๆ ถึงเวลาที่สั่งเสียเรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่ ๔ โมงครึ่งไปแล้วให้เลิกกัน ไม่ให้เข้าออกยุ่งตลอดเวลา เพราะวัดนี้เป็นวัดปฏิบัติ ขัดขวางต่อการปฏิบัติมากที่สุดทีเดียว เราจึงแก้ไขใหม่เพราะทนดูมานานแล้วมันจะเสียหมดวัดเลย ตอน ๔ โมงครึ่งให้เลิกกัน เข้าออกให้หยุดกัน อย่ายุ่งกันมากไป

ตอนนั้นละเราจะด้อมๆ ออกมา ถ้าเห็นใครมาตอนนั้นเอากันละ มากี่ไล่เบียดกัน มาอะไร ถ้าเรามันหมดละ จะว่าอะไรสามโลกธาตุขาดสะบั้นไปหมดเลย มากี่ถาม ถ้ามาก่อๆ กังๆ ไล่เดี๋ยวนั้นเลย เห็นทำไม่ได้การไล่เดี๋ยวนั้นเลย มีเหตุมีผลอะไรมาผิดเวลา ตอน ๔ โมงครึ่งเรามักจะออกมาถึง ๕ โมงเย็น ออกมาดูเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อความเรียบร้อยของวัด กลางวันไม่มา ยัวะเยี้ยๆ อยู่นี้ตลอด ออกมาไม่ได้ ต้องออกมาตอนนั้นละ ตอนเย็นๆ ออกมาดู

นี่ก็ตกลงไปกรุงเทพวันที่ ๕ ไปค้างคืนที่วัดเขาใหญ่ ๑ คืน วันที่ ๖ เข้าสวนแสงธรรม วันที่ ๗ ย้อนออกมารังสิต ถ้าไม่ขัดข้องแล้วก็เอาละ ลงตัวแล้วก็ไปตามนั้น โถเหนื่อยมากเราวันหนึ่งๆ เหนื่อยมากที่สุดทีเดียว พุดอยู่นี้ก็ออกทั่วประเทศไทย พุดอยู่เวลานี้ก็ออกทั่วประเทศไทยเรา ไม่ใช่ธรรมดาออกวิฑูรย์นี้ ตอนเช้าทุกเช้าๆ ออกทั่วประเทศไทยเลย เราจึงเหนื่อยมาก

เดี๋ยวนี้ออกเทศน์ที่ไหนออกวิฑูรย์ทั้งนั้นแหละ ไปเทศน์ที่ไหนก็ตามวิฑูรย์เขาเตรียมพร้อมแล้ว พอบ่ก็ขึ้นวิฑูรย์เลย เป็นอย่างนั้นละ เราก็กำลังไม่อำนวย มันอ่อนลงทุกวันๆ เรื่องธรรมดาเรื่องธรรมแล้วไม่ต้องพูดกันแหละ เรื่องกำลังวังชาซึ่งเป็นเครื่องมือของธรรมดาของธรรมที่จะแสดงออกมันอ่อนลงทุกวัน ร่างกายอ่อนลง เทศน์แต่ก่อนตั้งชั่วโมงกว่าๆ ไปเทศน์ที่ไหนเรายังจำได้ ไปเทศน์ที่สนามหลวงชั่วโมง ๒๓ นาที ได้ขนาดนั้นละ ที่สูงที่สุดก็คือสูงเนินชั่วโมง ๒๙ นาทีนี้สูงสุด จากนั้นมาก็ชั่วโมง ๑๘ บ้าง ๒๐ บ้าง ชั่วโมง ๑๔-๑๕ นาที ลดลง เดี๋ยวนี้อีก ๔๕-๕๐ นาทีก็จะไม่ไหวแล้ว คือกำลังไม่พอ มันหมดเองนะกำลัง พอเทศน์ไปๆ มันจะบอก เหนื่อยลงๆ แล้วก็เหยียบเบรกหยุด เป็นอย่างนั้นละ

เรายังแก้ก็ยังไม่เป็นห่วงบรรดาพี่น้องชาวพุทธเราในเมืองไทย มากขึ้นทุกวัน ๆ เพราะเล่อ ๆ เร่ ๆ มองดูมันจะดูไม่ได้ เราไม่ได้ดูถูก แต่เราเป็นลูกชาวพุทธด้วยกันต้องเตือนกัน มองไปที่ไหนมันจะดูไม่ได้เวลานี้ เพราะอำนาจของกิเลสมันเหยียบตลอดเวลา ธรรมะออกไม่ค่อยได้และออกไม่ได้ นี่ละที่เป็นห่วงมาก ในวัดก็เหมือนกัน วัดก็เลอะเทอะไปหมด ยิ่งวัดที่อยู่ตามเมืองไม่ว่าวัดเขาวัดเรา มันเลอะเทอะไปตาม ๆ กันหมด วัดเลยกลายเป็นส้วมเป็นถ่าน พระเณรกลายเป็นมูลตรเป็นคูอยู่ในส้วมในถ่านคือวัดนั้นแทบทุกแห่งทุกหนไป

เวลานี้ก็ยังพอดูได้ เราไม่ยกไม่ย่อไม่เหยียบย่ำด้วยเจตนาที่ผิดจากธรรมไป ก็พอดูได้อยู่ในวงกรรมฐาน พุดให้ชัดเจนในวงกรรมฐาน แต่วงกรรมฐานต้องอยู่ในกรอบที่เราดูแลทั่วถึง เฉพาะอย่างยิ่งวงกรรมฐานสายพ่อแม่ครูจารย์มั่น สายนี้เราดูแลอยู่ทั่วถึง ไปที่ไหนไม่ดีไม่งามยังไ้เราว่าได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย สายนี้ดูได้อยู่ ไปที่ไหนเรียบบ่อย ๆ นอกจากนั้นมักจะเลอะเทอะ ๆ ไป นี่ที่นำวัดก ยิ่งแก้เท่าไรยิ่งนำวัดกมาก

ลงพระเราข้ามเขตของศีลของธรรมไปแล้วไม่น่าดูเลย ความงามของพระไม่มีที่ไหนยิ่งกว่าเพศของพระที่ปฏิบัติตนตามหลักธรรมหลักวินัย ซึ่งประจำเพศของพระนี่เท่านั้น ถ้าอันนี้มีอยู่ที่ไหนงามตาใจ ชื่นตาชื่นใจ ถ้านอกเหนือไปจากนั้นแล้วดูไม่ได้ นะ พระเราจะหาความสวยงามด้วยรูปร่างเครื่องแต่งเนื้อแต่งตัวไม่ได้ ต้องหาความสวยงามนำดูยิ้มแย้มแจ่มใสต่อกัน ด้วยการประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยเท่านั้น ถ้านอกจากนี้แล้วดูไม่ได้นะพระเรา ไอ้หัวโล้น ๆ นั้นมันตัวสำคัญ ตัวทิวี่มานะคือตัวหัวโล้น ๆ ว่าให้มันเต็มเม็ดเต็มหน่วย

เราก็เป็นพระด้วยกัน พวกเดียวกันแล้วว่ากันไม่ได้มีอย่างเธอ คนอื่นเขาจะมาว่าไ้ยังงใจเขาไม่กล้าพุด ต้องพวกเดียวกันว่ากัน เอ้าว่ามาว่ามาหาเรา เราก็หัวโล้น ๆ เหมือนกัน เราพอใจที่จะรับฟังด้วยเหตุด้วยผลอันดีงามทุกอย่าง การแสดงทุกอย่างเราก็แสดงด้วยเหตุด้วยผลอรรถธรรมเหมือนกัน พุดเกี่ยวกับเรื่องพระเจ้าพระสงฆ์ของเราที่มันเลอะเทอะตรงไหนก็บอกว่าเลอะเทอะ ความเลอะเทอะไม่ใช่ของดี เป็นสิ่งทำลายทั้งนั้น ตามองเห็นทำลายตา หูได้ยินทำลายหู เข้าไปสู่ใจก็ทำลายใจ ด้วยความไม่ดีงามของกิริยาแสดงออกแห่งพระทั้งหลายนั้นแหละ มันเสียตรงนี้

เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธด้วยซ้ำ มองเห็นพระให้เป็นที่ชื่นตาชื่นใจ เย็นอกเย็นใจ ตัวเองก็เย็นอยู่แล้ว ออกไปที่ไหนให้เย็นไปซิ จิตใจนี้ลงได้อบรมให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วนี่ไปที่ไหน พุดให้มันชัดเจน จำตลอด ยืนก็จำ เดินก็จำ นั่งก็จำ นอนก็จำสว่างไสวครอบอยู่ในหัวใจ เป็นอย่างนั้นพระงามด้วยศีลด้วยธรรม ไม่ได้งามด้วยเครื่องแต่งเนื้อแต่งตัวอะไรพระเรา งามด้วยความประพฤติตามหลักธรรมหลักวินัย ถ้า

นอกเหนือไปจากนี้แล้วหาความงามไม่ได้เลย เลวที่สุดคือพระเรา ที่เหยียบหัวพระพุทธรูปเจ้าไปด้วยการข้ามเกินธรรมวินัย เสียอันนี้แหละ

พูดอย่างนี้ก็ไม่มีใครพูด เราพูดด้วยหลักธรรม เราไม่ได้ไปดูถูกเหยียดหยามผู้หนึ่งผู้ใด เราเอาหลักธรรมมาทางแล้วพูดไปตามหลักธรรม จึงพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย สัมกับธรรมนี้เป็นธรรมสอนโลก สอนได้หมดนั่นแหละ สำหรับวัดนี้เราก็ได้พยายามเต็มเม็ดเต็มหน่วยตลอดมา เท่าที่ดูในสายตาแล้วไม่บกพร่องในวัดนี้นะ นี่ขอบเขตเฉพาะบริเวณศาลาลงไปนี่ให้เป็นที่สาธารณะ มาได้รอบๆ เข้าไปข้างในห้ามไม่ให้เข้าเลย หากว่าจะเข้าด้วยความจำเป็น มีเหตุผลกลไกสมควรที่จะเข้า ให้มีพระผู้สำคัญๆ นำเข้าไปดูสถานที่สำคัญเป็นยังงี้ๆ ไปดู แต่จะไปเพ่นพ่านห้ามไม่ให้ไป ไม่ว่าประชาชนญาติโยมและพระก็ดี พระแบบเพ่นๆ พ่านๆ ก็ไม่ให้เข้า เรายุทธศาสนิกชนนั้น เรื่อยมาวัดป่าบ้านตาด

ข้างนอกตั้งแต่ศาลาลงไปนี่เพื่อเป็นสาธารณะ แต่เข้าไปข้างในนั้นเพื่อพระล้วนๆ ท่านบำเพ็ญประโยชน์ของท่านตลอดเวลา พระวัดนี้ไม่ให้มีงาน มีแต่งานเดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนาชำระกิเลสโดยถ่ายเดียว เต็มไปด้วยสติที่ติดแนบอยู่กับตัว และสัมปชัญญะ สติปัญญาจะออกไปตามๆ กันอยู่อย่างนั้นตลอดเวลา การปฏิบัติในวัดนี้เราไม่ให้บกพร่องสำหรับพระเรา เราทำงานข้างนอกเราก็ทำอยู่ข้างนอก ไม่เข้าไปให้กระทบกระเทือนพระ พระจึงควรปฏิบัติตัวให้ดีตลอดไป

แล้วเราไม่เหมือนใครด้วย ถ้าเห็นแสงหูแสงตาแล้ว อย่างน้อยเรียกมาเตือนมากกว่านั้นไล่หนีเลยไม่ว่าใครก็ตามอยู่ในนี้ ธรรมเหนือหมด ไม่มีอะไรเหนือธรรม ธรรมต้องเป็นใหญ่เสมอ พระพุทธรูปก็ยังคงกราบธรรมว่าไง เป็นศาสดาเอกขึ้นมาก็เป็นขึ้นด้วยธรรม แล้วไม่กราบธรรมจะกราบอะไร พระเราก็เหมือนกันต้องถือธรรมเป็นหลักใจในการประพฤติปฏิบัติ

ทำแหลๆ เหลวๆ อยู่ ดูไม่ได้นะ มันเลอะเทอะไปหมดแล้วเวลานี้ วัดวาอารามก็กลายเป็นส้วมเป็นถ่าน พระเณรก็กลายเป็นมูลเป็นคูไปหมดแล้วดูได้ยังงี้ ก้าวเข้าสู่วัดมองดูวัดดูวา มองดูกิริยามารยาทการประพฤติของพระ ตลอดข้อวัตรปฏิบัติ สถานที่อยู่อาศัย รื่นเริงไปด้วยความถูกต้องตามหลักธรรมหลักวินัยนั้นชื่นใจอย่างนั้น ถ้าไปดูแล้วเลอะๆ เทอะๆ ไม่ได้นะ วัดนี้จึงต้องเข้มงวดกวัดขันตลอดมาไม่เคยบกบาง การปฏิบัติของพระ นี่เขตของพระใครเข้าไปยุ่งไม่ได้ ตั้งแต่สร้างวัดมาจนกระทั่งปานนี้ไม่ให้ใครเข้าไปยุ่ง ให้มาอยู่บริเวณนี้แล้วออกๆ เราสั่งเอง นั่นเขียนไว้แล้ว ห้ามเข้าเขียนไว้หมดห้ามเข้า เป็นสถานที่บำเพ็ญของพระ ไม่ให้มีใครเข้าไปรบกวน ท่านปฏิบัติของท่านอย่างนั้น

องค์นี้สำเร็จพระโสดา องค์นี้สำเร็จสกิทาคา องค์นี้สำเร็จพระอนาคา องค์นี้สำเร็จพระอรหันต์จากอะไร ถ้าไม่ใช่จากหลักธรรมหลักวินัยจะไปจากอะไร จากเทวทัต ก็พาลงนรกอเวจีเท่านั้นซี่ นี่ก็ตามหลักธรรมหลักวินัย เราเข้มงวดกวดขันในการประพฤติปฏิบัติของพระ แล้วการทำงานต่างๆ ไม่ให้เข้าไปยุ่งพระนะ เราสงวนมากทีเดียว การประพฤติปฏิบัติของพระทางด้านจิตตภาวนา นี่เราพูดให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากัน

เวลาบ่าย ๔ โมงไปแล้วควรจะเคลื่อนไหวพวกที่อยู่ข้างในครัวควรรอก พวกที่เข้าไปรับเข้าในระยษนั้น จากนั้นออกไปไม่ได้ วัดนี้จะเสียหายหมด เลอะๆ เทอะๆ ไปหมดไม่ได้นะ เราเป็นผู้ปกครองวัดนี้หัวอกกำลังจะแตกแล้ว มันหากมีในแง่ต่างๆ เราเป็นคนรับผิดชอบแต่ผู้เดียวเสียด้วย เพราะฉะนั้นจึงได้เตือนไว้ข้างใน ข้างนอกไม่ค่อยมีอะไร สำหรับพระเณรไม่เคยมีอะไร ท่านเรียบตลอดไม่ใช่ชม พระเณรวัดป่าบ้านตาดที่เข้ามาอยู่ในนี้ปฏิบัติเรียบเหมือนกันหมด แต่ในครัวนั้นชิมันดูไม่ทัน มันมีทุกแบบทุกฉบับ ไปกีดกัน ไปเรียนวิชาหมาอยู่ในครัว

เข้าใจไหมวิชาหมา เรียนวิชามาแล้วก็เท่ากันว้อๆ แล้วกีดกัน หมามหู่อยู่ในนั้นเห็นไหม พวกหมาอยู่ในครัวนั้น มันกีดกันทะเลาะกัน อวดดีอวดเก่งทั้งๆ ที่มันเลวที่สุด ถ้าเราจับได้ตรงไหนออกทันทีที่เราไม่มีข้อแม้จะ จับได้คาหนังคาเขาด้วยเหตุด้วยผลชัดเจนไล่ทันทีไม่ให้อยู่ ไม่มีอะไรเหนือธรรมที่เลิศเลอ การให้คนช่วยอยู่นั้นเป็นการเหยียบย่ำทำลายธรรม ต้องให้หนี เป็นเนื้อร้ายเอาไว้ทำไมมันจะทำส่วนดีทั้งหลายให้เสียไปหมด แล้วต้องออกๆ ข้างในให้ระวังให้ดี

ใครตัวเก่งๆ อยู่นั้น กำลังจับไว้ณะเดี๋ยวนี้ ยังไม่ถึงกาลเวลา ให้ระวังให้รีบกลับตัวนะ ถ้าไม่กลับตัวเอาจริงๆ เวลานี้กำลังจับไว้แล้วๆ หลายรายอยู่ข้างในนั้น พอถึงเวลาแล้วส่งเลยทันที เป็นอย่างนั้นไม่ได้เหมือนใครนะ การปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยต้องจริงจัง หลักธรรมหลักวินัยจริงจัง พระพุทธเจ้าศาสดาเอกจริงทั้งองค์เลย ธรรมที่นำมาสอนโลกเป็นธรรมที่โลกกราบไหว้ทั่วถึงกันหมด เราจะไปหาที่ต้องติธรรมได้ยังไง พระพุทธเจ้าก็เหมือนกัน นอกจากจะปรับตัวของเราให้เข้าสู่ธรรมสู่อธรรมเท่านั้น พวกกันจำเอานะ เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz